

Dato: 14. november 2013

Børne- og Kulturchefforeningens mundtlige beretning på den ordinære generalforsamling den 14. november 2013.

Ledelse i en reformtid.

Vi er ledere i en tid præget af meget store forandringer. Samfundsmæssigt, økonomisk og politisk. Vores samfund transformeres fra industrisamfund til et videnssamfund, fra nationalstat til global afhængighed.

Vi er ikke i stand til at styre Danmark igennem disse forandringer alene – for som det blev tydeligt i kølvandet på finanskrisen, så er vi for alvor blevet et globaliseret samfund, hvor den berømte sommerfugls vingeslag i Sydamerikas Jungle får betydning får vejruddisigten i Danmark – eller med andre ord: tilstandene i verden udenfor Danmarks grænser, har betydning for hvordan vi kan skabe vores samfund.

Vi har ikke tidligere stået i en sådan situation. Vi har ikke tidligere stået overfor så store udfordringer og krav om grundlæggende forandringer af vores velfærdssamfund. Vi har ikke tidligere oplevet den globale indflydelse på forhold i Danmark så stor. Men det betyder ikke at vi skal sætte os tilbage i sofaen og lade de globale megatrends styre. Tværtimod gør det behovet for aktivt lederskab ekstra stort, for de globale udfordringer kan løses ad forskellige veje, og her er det afgørende, at vi vælger de rigtige.

Danmark i dag er et velfærdssamfund bygget på vore forfædres kloge valg gennem de økonomiske kriser, der opstod som følge af Danmarks transformation fra landbrugssamfund til industrisamfund. Ud af krisen opstod andelsbevægelsen og højskolebevægelsen, bevægelser som i høj grad har skabt grundlag for den danske kultur. Vi har lagt vægt på at være en oplyst befolkning og vi har lagt vægt på fællesskaber i andelsvirksomhederne, i folkeoplysningen og i den forbindelse ikke mindst idrætten. Uddannelse, dannelse og fællesskab har været prioriteret.

For Børne- og Kulturchefforeningen er det helt afgørende at vi fastholder disse prioriteringer også i disse år. Der er brug for, at vi Danmark bliver dygtigere, og der er brug for at undgå polariseringen i vores samfund. Derfor skal vi værne om fællesskaber og skabe nye tidssvarende rammer for borgernes lyst til at deltage i fællesskaber.

Det er BKF's tilgang til de mange reformer og kommissionsrapporter, der på hver deres måder søger at løse de fremtidige udfordringer.

Når vi fx læser produktivitetskommissionens forslag til, hvordan det danske samfund kan blive mere produktivt, så konstaterer vi at den rationalitet, der ligger til grund for produktivitetskommissionens anbefalinger, i høj grad bygger på logikker fra den private sektor. Det er helt legitimt at benchmarke og undersøge "best practice", men hvis der kun ses på "best practice" og alt skæres over en kam er vi på vildspor. Det kommunale selvstyre bygger på lokale politiske prioriteringer og derfor giver best practice-rationaliteter ikke alene mening i en politisk ledet organisation.

For produktionen i dagtilbud, skoler, i børne- og familieafdelinger og på vores kulturinstitutioner leveres af rigtige levende mennesker til andre levende mennesker, nemlig vores børn, deres forældre og vores borgere. Det er håndholdt arbejde på menneskeniveau, og det er vigtigt at huske på, når man taler produktivitet.

Der er derfor brug for at udvikle indikatorer, der beskriver effekterne af vores indsats set i relation til målene om mere læring og styrkede fællesskaber. Først når kvalitet og investeret ressource holdes op mod hinanden, kan produktiviteten beskrives og måles indenfor vores områder – ja indenfor den offentlige sektor.

Vi er i BKF bekymrede for at produktivitetskommissionens rapporter og anbefalinger vil blive brugt ukritisk til at reducere de statslige bloktilskud til kommunerne. Trepartsforhandlingerne faldt som bekendt på gulvet og der mangler 12 mia. kr. i finansiering i regeringens 2020 plan. Hvis pengene hentes ukritisk med en forventning om at kommunerne kan producere tilsvarende mere, er det en stor risiko at vi taber reformerne på gulvet, så vi ikke får hævet uddannelsesniveaet i Danmark og sammenhængskraften reduceres.

Vi ønsker naturligvis ikke at bruge flere ressourcer end nødvendigt, men vi skal sikre at der er den nødvendige ressource til rådighed til at fastholde målene om såvel uddannelse, som almen dannelse og rammer for fællesskab i Danmark. Gennem en sådan bevægelse vil vi kunne føre Danmark og danskerne styrket ud af krisen.

Det er med denne tilgang, at vi bakker op om regeringens reform forslag og udviklingsprogrammer.

Ledelse af en læringsreform

Vi har på denne baggrund valgt at temaet for dette årsmøde er ”på vej mod en fælles læringsreform – for børn, unge og for os, der arbejder med dem.”

I har allerede indgående arbejdet med temaet i dag – og vi håber selvfølgelig, at I alle har oplevet, at det er meningsfuldt at se vores ledelsesopgave i denne reformtid, som en samlet opgave – nemlig ledelse af en læringsreform.

Denne samlede reform bygger på en række delreformer, som jeg vil redegøre for i det efterfølgende.

Vi arbejder lige nu intensivt med forberedelse og implementering af en folkeskolereform. Vi skal gennemføre en kontanthjælpsreform, som i meget større udstrækning har fokus på uddannelse.

Der skal gennemføres en reform af erhvervsuddannelserne, som knytter erhvervsuddannelserne væsentligt tættere til den kommunale praksis.

Vi har siden 2006 arbejdet med udvikling af vores indsats overfor sårbare børn og unge i barnets reform, og nu med tilsyns- og godkendelsesreformen samt overgrebspakken.

Dertil skal en række kommuner nu i gang med et større udviklingsprogram for dagtilbud, hvor netop den forskningsbaserede viden og forsøg som skaber ny viden gennem forøget forskning, kan være med til at kvalificere og udvikle dagtilbuddet.

Fællesnævneren for reformerne er læring. Vi forstår det som læring til uddannelse for livet og for demokratiet. Men også, at vi skal lære mens vi gør det, og således ledelsesmæssigt skal lede gennem en læringsproces for alle de implicerede. Vi ved ikke nødvendigvis helt hvor vi ender – men målet er, at vi også ledelsesmæssigt og organisatorisk ender med at være klogere!

Jeg vil nu sætte fokus på de enkelte elementer i læringsreformen.

Folkeskolereformen.

Foreningen har hele tiden bakket op omkring nødvendigheden af at vi udvikler vores skole. Det er nødvendigt at vores elever bliver dygtigere. Det er nødvendigt, at vi nu bliver i stand til at bryde den sociale arv – og det er nødvendigt, at få genskabt tilliden til den danske folkeskole.

Folkeskolereformen lægger op til en skole, som rummer nybrud, som i talesætter en anden måde at lære på, og som i talesætter folkeskolen som dét sted, hvor udviklende børnefællesskaber er i læring. Der er tale om kulturforandring og det kræver støtte til de professionelle. Som forening er vi meget opmærksomme på at forberedelsen af den nye skole foregår ovenpå en historisk arbejdskamp mellem lærere og politikere. Vi er også opmærksomme på, at netop denne præmis kan få betydning for den fællesskabende læringsproces omkring udviklingen af folkeskolen.

Det er derfor afgørende, at der udvikles nye former for tillidsfulde relationer mellem skoleledelsen og lærerne, hvor der skabes forståelse for sammenhæng mellem rolle, tid og aktiviteter og hvor kulturen i de tidligere arbejdstidsaftaler aflæres.

Når tiden ikke længere er givet på forhånd bliver skoleledelse et spørgsmål om konstant at kunne samskabe forholdet mellem ledelsesrum, tid og læring. Vi har i forvaltningerne ansvar for at skabe rammer for en åben og støttende dialog i denne forberedelse.

Folkeskolereformen indebærer derfor også en samlet ledelsesreform af folkeskolen. Denne omfatter hele styringskæden. Undervisningsministeriet får en mere støttende rolle i forhold til skolens udvikling og forvaltningerne og vi som chefer skal både støtte skolelederne, samt lukke dem ind i det strategiske rum for skolens ledelse i kommunen.

Derfor er det også afgørende, at vi støtter vores skoleledere, herunder at skolelederne klædes på og bakket 100% op ift. den omfattende udviklingsopgave, de står overfor som ledere. Foreningen har igen og igen udtalt, at de 60 mio. kroner, der er afsat til en styrket skoleledelse er alt for lidt. Men vi må bøje os for resultaterne af de politiske forhandlinger og bestræbe os på at få mest muligt ud af kompetenceudviklingsmidlerne. Det er foreningens synspunkt, at ledernes kompetenceudvikling skal forankres tæt på praksis ude i skolen.

Et rigtig godt eksempel herpå er projektet ”ledelse af inkluderende læringsmiljøer”. Projektet har arbejdet fra 2011 – 2013 og afsluttes med en konference i Odense d. 2. december. Her har

der været arbejdet i 4 kommunale skolevæsener på en række skoler med at udvikle en ledelse, der kan understøtte inklusionsprocesser på skolerne.

BKF er blevet inviteret til at deltage og bidrage til en række af de forskellige byggesten i den nye reform. Og bestyrelsen har valgt at prioritere tid og kræfter til at få indflydelse på denne historiske reformering af folkeskolen.

Partnerskabet

Først og fremmest har BKF deltaget og skal fortsat deltage i partnerskabet om folkeskolen. Undervisningsministeren har ladet sig inspirere af skolevæsnet i Ontario i Canada. Her har man med stor succes inviteret alle skolens parter til at deltage i en fælles dialog om udviklingen af skoleområdet.

Det er med stor tilfredshed, at vi har oplevet, hvordan BKF bliver taget alvorligt som deltager i partnerskabet. Vi taler med stor vægt – og vi føler os hørt.

Kvalitetsrapporten

BKF har ligeledes deltaget i udvalgsarbejde omkring kvalitetsrapporten Version 2.0. Kvalitetsrapporten bliver et centralt styringsdokument. Det er BKF's synspunkt at kvalitetsrapporten skal indeholde de nødvendige informationer ift styring og proces i folkeskolen. Udarbejdelse af kvalitetsrapporten skal ske så den bliver et ægte dialog- og styringsredskab mellem forvaltning og skole og mellem kommunalbestyrelse, minister og ministerium.

Vi forventer, at der udarbejdes en enkel digital løsning, som genbruger allerede eksisterende data, så der kun skal ske indberetning en gang.

Det er BKF's mål, at kvalitetsrapporten kan skabe sammenhæng i styringskæden.

Kompetenceudvikling

Lærernes og pædagogernes kompetenceudvikling er helt central. BKF har deltaget i det partsudvalg, der skal komme med pejlemærker for kompetenceudvikling i folkeskolen. Partsudvalget har skullet forholde sig til den milliard kroner, der er afsat til støtte til kompetenceudvikling i folkeskolen fra 2014-2020. Det lyder af mange penge, men når beløbet deles med 7 år og en del af beløbet afsættes til centrale initiativer, og hvis så finansloven vedtages med forslaget om, at SVU ikke mere kan anvendes til efteruddannelse

af lærere og pædagoger, så er der ikke så mange penge tilbage. Beløbet vil ikke kunne løse kompetenceudviklingsbehovet, selvom kommunerne fortsat bruger det samme beløb som hidtil til læreres og pædagogers efteruddannelse.

Derfor opfordrer vi til, at der ikke ændres på SVU betingelserne.

Fælles mål

Et andet indsatsområde, der har fået foreningens opmærksomhed er opdateringen af de Fælles Mål. Det er helt afgørende, at der er klarhed hos de professionelle lærere ift. skolens målsætninger. De tidligere fælles mål har været for omfattende og for uklart formuleret. Det er vores håb, at masterskabelonen og det arbejde, der nu pågår i en række forskellige udvalg om formuleringen af fælles mål ift. hele fagrækken, fører frem til at det bliver klart, hvad det er for faglige mål, der er sat for elevernes læring – og at det er muligt løbende at evaluere på, om undervisningen i skolen fører eleverne frem mod målet. Vi vil fastholde dette fokus, for djæveln gemmer sig i detaljen og derfor skal vi undgå, at alle mulige særinteresser dukker op i et væld af del mål.

Den åbne skole

Reformen berører ikke kun de aktører der allerede er indenfor skolens felt i dag. Reformen stiller også krav om at skolen åbner sig mod det omgivende samfund – både ift at drage ud og ift. at invitere ind.

Og dét har vi gennem de sidste år talt varmt for. Vi udgav i 2010 publikationen ”Guldet i Nabolaget”, med konkrete bud på, hvordan skolen kunne åbne sig. Med formuleringen om den åbne skole, har vi nu for alvor mulighed for at skabe det gennembrud, som kan være med til at skabe en anden dagligdag ind i skolen. Vi skal finde guldet i nabolaget.

Det er også på dette felt at vi for alvor profiterer af, at vores forening er netop dén forening, som både rummer kultur og fritidslivet og undervisningssektoren. Vi ved, at børns møde med kunst har betydning for deres læring og dannelse. Vi ved, at børn i bevægelse er glade børn, der lærer mere. Vi skal nu evne at finde de særlige ressourcer og kompetencer ude omkring skolen, som med fordel kan inddrages i skolens – og i børnenes læringsprocesser.

Derfor har kultur- og fritidsnetværket sammen med skolenetværket brugt mange kræfter på at samle eksempler på projekter, der integrerer kunst, idræt og bevægelse i skolens hverdag, samt projekter der knytter foreningslivet tættere på skolen. Netværket har også deltaget i et udvalgsarbejde sammen med skolelederforeningen og foreningen af musik- og

kulturskoleledere med henblik på at skabe grundlag for meningsfulde partnerskaber mellem skolen og omverdenen.

Børne- og Kulturchefforeningen har således store forventninger til, at netop den åbne skole kan være med til at styrke udviklingen af folkeskolen.

Erhvervsskolereformen

For ganske kort tid siden blev forslag til reform af erhvervsskolerne fremlagt af regeringen. BKF ser, at Erhvervsskolereformen kan være anledning til, at vi for alvor får knyttet bånd mellem den folkeskole, der afleverer elever til ungdomsuddannelsen og de erhvervsskoler, der modtager eleverne. Der er her tale om et styringsmæssigt meget komplekst felt.

Erhvervsskolerne er selvejende institutioner. Det er gymnasierne også.

UU'erne er også mere eller mindre løsrevet den kommunale struktur.

Kommunerne leder folkeskolen.

Derfor bliver vi nødt til at arbejde netværksbaseret. Vi skal gennem vores ledelse være med til at skabe en fælles retning, så vi undgår at unge dropper ud.

Der er for mange unge, der dropper ud af erhvervsuddannelserne. Og der er for mange unge, der får valgt den forkerte uddannelse. Nogle af dem, der dropper ud, kommer i vores jobcentre, og så har vi opgaven og den økonomiske udfordring der. Der er derfor rigtig god mening i at knytte det, der sker i ungdomsuddannelserne, det der sker i vejledningen og det der sker i folkeskolen tættere sammen.

BKF mener, at det er vigtigt, at målrette vejen til erhvervsuddannelserne. Vi er enige i at mere og kvalificeret undervisning er et skridt i den rigtige retning. Vi bakker op om, at udvikle 10.klasses tilbud forankret i erhvervsuddannelserne. Foreningen bakker i udgangspunktet også op om forslag om adgangskrav. Men vi finder, at det er dybt afhængigt af, at de der ikke matcher kravet kan rummes i den fleksuddannelse, vi endnu ikke har set. Ellers når vi ikke 95% målsætningen. Børne- og Kulturchefforeningen indgår meget gerne i den videre dialog om dette.

BKF havde gerne set, at Regeringens udspil omfattede samtlige ungdomsuddannelser, da det er meget vigtigt, at ungdomsuddannelserne ikke ender som et kludetæppe. Vi skal arbejde for at skabe sammenhæng på tværs af uddannelser, således at de unge oplever en rød tråd i uddannelsesforløbet, det er netop derfor, at vi nu stiller skarpt på en læringsreform, så udgangspunktet er helheden i stedet for enkeltdelene.

Ungenetværket

Bestyrelsen traf i forlængelse af sidste års generalforsamling en beslutning om at etablere et unge-projektnetværk. Vi kaldte det et projektnetværk, fordi vi i første omgang valgte, at give netværket et to årigt perspektiv. Det er vigtigt, at I alle bidrager til at deltage i ungenetværkets arbejde i løbet af det næste år, for her arbejder vi på oprøvet farvand i foreningsregi. Netværket har samlet op på de gode eksempler, der er rundt omkring i Danmark ift. det forpligtende samarbejde, garantiskoler, mv. ift. de unge. Netværket har fokuseret på, hvordan vi skaber den bedst mulige vejledning, og hvordan vi skaber rammerne for de bedst mulige unge miljøer.

Vi kan konstatere, at det var det helt rigtige valg at etablere dette netværk. For når vi nu skal implementere folkeskolereformen og erhvervsskolereformen, og når der kommer til at ske ændringer i vejledningsreformen, så bliver vores stemme og vores arbejde i forbindelse med at føre disse reformer ud i livet vigtig. Vi skal lykkes med at flere får en ungdomsuddannelse, færre falder fra og flere kommer på den rette hylde med det samme. Og vores stemme er styrket af det ny-dannede netværk på ungeområdet.

Vi vil i de næste måneder være særsomt opmærksomme på den forestående revision af vejledningsloven. Det forlyder, at der skal flyttes ressourcer fra grundskolevejledningen til en permanent finansiering af initiativerne bag Ungepakke II. Vi er enige i, at det er afgørende at den særlige indsats med mentorbistand mv. ift. de sårbare unge kan fortsætte, men det bekymrer os, hvis vejledning af de uddannelsesparate i grundskolen fremover skal ske ved e-vejledning. En kvalificeret vejledning kan jo netop være det, der gør at den unge vælger erhvervsskolen eller erhvervsgymnasiet frem for det traditionelle gymnasium – og dermed vælger rigtigt i første forsøg.

Udviklingsprogrammet for dagtilbud.

I BKF er vi meget optagede af, at grundlaget for at nå en ungdomsuddannelse og nå succes i livet, skabes i de tidlige barneår. Derfor er der behov for også at få reformuleret målsætningerne for arbejdet i vores dagtilbud. Ikke mindst ser vi et behov for at samfundet værdisætter dette arbejde højere.

Udviklingsprogrammet for dagtilbud er derfor et særdeles velkomment bidrag til denne proces. Udviklingsprogrammet kommer til at rumme mulighed for at 20 forskellige

kommuner på forskellig vis kan deltage i programmet. Der er således tale om en ganske omfattende mængde af dagtilbud i Danmark. Det er vigtigt, at vi får fokuseret på såvel udvikling af dagplejen, som vuggestue og børnehave og de integrerede institutioner. Og det er HELT afgørende, at vi får arbejdet med at bryde den sociale arv. For international forskning viser, at højklasse kvalitetstilbud til vuggestuebørn skaber en afgørende forskel ift om børnene efterfølgende lykkes med livet.

Vi konstaterede i forbindelse med den sidste ministerrokade, at dagtilbudsområdet rykkede fra børne- og undervisningsministeriet til social- og integrationsministeriet. Vi fik et social-børne og integrationsministerium. Vi gav udtryk for, at vi fandt det uheldigt, at den lovgivningsmæssige sammenhæng der var skabt med etableringen af ét fælles børne- og undervisningsministerium bortfaldt. Men vi blev forsikret af begge ministre, at arbejdet med helheden vil fortsætte. Det tror vi på.

Vi ved, at der gøres store tiltag i social-, børne- og integrationsministeriet ift at få skabt den rigtige platform for dagtilbudsområdet i ministeriet. Vi ved at ministeren har fået det særlige ansvar ift med arbejdet med en forebyggelsesstrategi. Forebyggelsesstrategien kan være netop den strategi der skaber grundlaget for, at børn kommer godt i gang med livet.

Vi har tilbudt ministeriet at vi – og ikke mindst vores netværk på dagtilbudsområdet – står til rådighed i de nærmere drøftelser om, hvordan vi får skabt udvikling på dagtilbudsområdet, og hvordan vi får skabt de bedst mulige rammer for en kvalificeret forebyggelsesindsats i de tidlige barneår.

Vi har prioriteret og brugt rigtig mange ressourcer på skoleområdet i det forløbne år. I det kommende bestyrelsesår vil vi kaste flere kræfter ind på dagtilbudsområdet samt på de unge. For på den måde at fuldende billedet, så vi kan tale om en sammenhængende læringsreform fra sundhedsplejen, via dagtilbuddet og ind i folkeskolen og til slut i ungdomsuddannelsen.

Kultur- og fritidsområdet

Jeg har tidligere – i min beretning i forbindelse med omtalen af folkeskolereformen, fortalt om det meget tætte samarbejde omkring kultur i skolen. Her vil jeg særskilt kvittere for, at Kulturministeren har besluttet at videreføre Børnekulturens netværk, som rådgivende netværk for ministeren og at BKF bliver repræsenteret. Dette følges op af udvikling af det børne- og ungdomskulturelle felt, et område som har stor betydning som fødekæde for

kulturel interesse og deltagelse i voksenlivet. Vi vil bidrage til udvikling af handleplaner herfor.

Men også andre områder har haft vores opmærksomhed.

Kultur og fritidsnetværket har i det forløbne år brugt kræfter på arbejdet med de regionale kulturaftaler. Det er stort set hele Danmark – alle landets kommuner – der deltager i et regionalt kultursamarbejde. Nogen er på tredje/fjerde generation andre – fx hovedstandsområdet – er på første generation.

Uanset hvor i processen man er, så kan vi se, at kulturaftalerne har været en løftestang ift at borgmestrene og kommunale kulturpolitikere har set meningen med og fået lysten til at samarbejde udover egen kommune.

BKF ønsker at arbejdet med kulturaftalerne skal styrkes. Vi ser gerne at arbejdet udvikles, sådan så kulturens potentiale tænkes ind strategisk ift en strategisk udvikling af regionerne. Vi har gjort os til talsmand for at kulturen på den ene side har sin egen værdi – kunstens selvstændige betydning, men på den anden side, også spiller en rolle ift. vækst, ift. oplevelse, ift. turisme mv.

BKF mener, at kulturaftalerne kan håndtere begge platforme. De kan på den ene side være med til at styrke mulighederne for den sublime kulturoplevelse i hele landet og skabe det outreach, der gør at kulturen er tilgængelig, der hvor befolkningen bor og arbejder. De kan på den anden side støtte erhvervsudvikling og turismestrategier.

Det er vigtigt. Det skal vi fastholde. Og det vil være med det perspektiv, at vi mødes med kulturstyrelsen, når vi nu er indbudt til drøftelser om en fortsat udvikling af kulturaftalerne.

BKF arrangerer endvidere en todages konference d. 6. – 7. marts om vores arbejde med kulturaftaler i Helsingør.

Det er BKF's synspunkt, at der er brug for mere viden om kulturens betydning i samfundet. Derfor har foreningen støttet initiativer fra forskningsverdenen, der kan bringe ny viden om betydningen af kulturel og kunstnerisk aktivitet. Idrætten har Idrættens Analyseinstitut, som indsamler data og leverer gode analyser som vi i kommunerne kan bruge til en strategisk udvikling af idrætspolitikken. Vi savner noget tilsvarende på kulturområdet.

BKF har været med til at støtte, at der kan søges fondsmidler til at etablere Kulturens Analyseenhed, Kulturtanken der vil blive hostet på CBS i KBH, men som skal levere data og

analyser til hele kulturdanmark. På tilsvarende vis har vi støttet at der skabes økonomisk grundlag for mere forskning på kulturområdet gennem Sacre-programmet, som ligeledes har sin base på CBS, på Center for Virksomhedsledelse. Der ligger her udenfor konferencesalen materiale, der beskriver disse initiativer.

Initiativerne er vigtige, fordi vi på den måde får skabt os en større viden om kulturens betydning i Danmark. Kultur, og det fællesskab der skabes omkring kultur og foreningsDanmark, er en vigtig faktor i den fortsatte udvikling af vores samfund. For vores kultur- og fritidsliv kan i høj grad bidrage til et fællesskabende samfund. Den sociale kapital, der opstår blandt borgere i lokalsamfund har i gennem de sidste 200 år over diverse bevægelser – andelsbevægelse, højskolebevægelse – været en kæmpe drivkraft ift. udviklingen af den danske identitet. Folkebibliotekerne har sikret borgerne tilgang til information, viden og kulturel aktivitet. Tidligere var der tale om fysiske materialer, nu også de digitale medier..

Vi skal gribe muligheden for – med afsæt i vores rødder – at redefinere foreningsbegrebet. Vi skal tydeliggøre at der er behov for, at vi alle er deltagere i lokalsamfundet og ikke tilskuere. Det er her kultur og fritidslivet har en særskilt nøgle. Det er lige her, det giver særlig mening, at vi er en børne- OG kulturchefforening.

Det er her, at kultur- og fritidslivet inkl. Bibliotekerne bidrager til den samlede læringsreform.

Sårbare børn og unge

På sidste årsmøde udgav vi publikationen om nyspecialisering, hvor vi argumenterede for at bringe den specialiserede viden på børne- og familieområdet i spil i børnenes og familiernes nærmiljø. De specialiserede miljøer skal være koncentration af viden og ikke koncentration af børn.

Børne- og Familienetværket har i det forløbne år arbejdet videre med dette perspektiv, og der er udarbejdet et holdningsnotat, hvori nyspecialisering udgør et væsentligt pejlemærke. I notatet beskriver vi BKF's vision for udviklingen af indsatsen på området i følgende 4 punkter:

- Vi vil arbejde på en så tidlig indsats som muligt overfor udsatte børn og unge lige fra fødselsforberedelse til ungdomsuddannelse.
- Vi vil understøtte og inddrage familien og netværkets ressourcer og tilgange til barnet og forældrenes muligheder for at tage sig af deres børn.
- Vi vil sikre at ekspertise fra det specialiserede børneområde først og fremmest anvendes til at bakke op om inkluderende fællesskaber for alle børn.
- Vi vil søge indflydelse på lovgivning, så der sikres en sammenhængende lovgivning mellem servicelov, arbejdsmarkedslovgivning samt lovgivning vedr. dagtilbud, folkeskole og erhvervsuddannelser.

På baggrund af denne vision beskriver vi i holdningsnotatet 4 tematikker, som foreningen har arbejdet med og fortsat vil arbejde på i det kommende år:

Fortsat udvikling af nyspecialisering.

Vi tror på at almenområdet kan mere end skoler og dagtilbud gør i dag, ja også mere end man tror man kan gøre. Vi ved, at alle børn søger det almene. Børn vil være sammen med andre børn, fordi børn ønsker at være en del af fællesskaber. Derfor skal almenområdet være inkluderende og bærende. Det kræver, at den specialiserede viden bringes i spil i normalområdet, og at der udvikles en række differentierede tilbud. Det kræver endvidere prioritering af efteruddannelsesmidler med fokus på inklusion til vores lærere og pædagoger, samt at de studerende på grunduddannelserne – vores kommende ansatte – får viden og kompetencer om hinandens fag (pædagoger, lærere og socialrådgivere).

Øget inddragelse af børnene

I en inkluderende praksis dur det ikke at skelne mellem klient og professionelle. Det er ikke kun systemet, der har svarene. At skabe rammen om børns udvikling, læring og trivsel kan kun lade sig gøre i en samskabende proces. Forældre, familie og netværk har en indgående viden og må altid inddrages og være aktivt medskabende når det gælder om at skabe rammerne for børns udvikling og trivsel.

Siden barnets reform har vi i kommunerne arbejdet med udviklingen af de faglige kompetencer til samtale med og inddragelse af børn og unge. Det er et helt nødvendigt fokus, men det er også rigtig svært. For det, at få et sårbart barn til at lukke sig op overfor det der trykker, kræver en bred vifte af redskaber hos den professionelle – samt personlig empati.

Det ærgrer os, når debatten i offentligheden meget ensidigt kritiserer kommunernes inddragelse af børneperspektivet, for vi arbejder benhårdt med det i kommunerne. Vi er midt i et paradigmeskifte i vores indsats, hvor sagsbehandlingen fokus flyttes fra et familie/forældre perspektiv til at barnets tarv altid kommer i første række. Vi ønsker os, at der også i medierne bliver en opmærksomhed på de gode historier om dette.

Forpligtende samarbejde.

Den afgørende indsats ift. sårbare børn og unge sker i normalmiljøet. Derfor vil BKF fokusere på at formidle de gode eksempler på hvordan der kan samarbejdes mellem børnefamilieafdelingerne og så sundhedspleje, dagtilbud, skole, ungdomsuddannelser samt politi, sygehusvæsen og retsvæsen.

Kvalitet på baggrund af forskningsbaseret viden.

BKF bakker op om de initiativer, der er taget i Socialstyrelsen med henblik på at udbrede kendskabet til metoder, der er udviklet på baggrund af forskningsbaseret viden. For BKF er det afgørende, at den viden bygger på evidens fra forskning i en dansk eller nordeuropæisk kontekst. Der er derfor også behov for massiv forskning fremadrettet, for vi har syntes for meget og vidst for lidt.

Vi vil arbejde for, at der skabes en kultur, hvor den enkeltes faglighed omfatter respekten for at arbejde systematisk, dokumentere systematisk, inddrage den nyeste viden, reflektere over egen praksis og bruge forskningsbaseret viden, hvor det er muligt.

Altså leder vi også på børne- og familiearbejdet en læringsreform! Eller en kulturforandringsproces, som er ligeså omfattende som den, der netop er søsat på folkeskoleområdet. På skoleområdet er fokus skiftet fra undervisningsperspektiv til læringsperspektiv – og på børne- og familieområdet fra et rent forældreperspektiv til et styrket børneperspektiv, og dermed samlet set fra at være tilskuer til at være deltager i sit liv.

Vi vil som chefer tage ansvaret for at vi kan få genskabt stoltheden ved den sociale indsats i forhold til udsatte børn og unge. Det skylder vi vores medarbejdere og os selv som chefer. Vi håber, at alle interessenter vil have samme overordnede mål. Det skylder vi børnene og deres familier.

Om Børne- og Kulturchefforeningen

På sidste års generalforsamling behandlede vi notatet ”BKF – synlighed på de ydre linjer og involvering på de indre”. Som det fremgår af den skriftlige beretning, har vi igangsat en proces på baggrund af notatet, og det har der været god brug for. Vi har i det forløbne år fremsendt 32 høringsvar til lovforslag samt forslag til bekendtgørelser og vejledninger på foreningens område. Det er ikke muligt at gøre, med mindre vi har en særdeles effektiv struktur, hvor vores faglige netværk sammen med netværksformændene spiller en afgørende rolle. Den indsats vil jeg gerne sige jer stor tak for.

Dertil skal lægges ganske mange møder med vores samarbejdsparter i ministerier og styrelser, KL og faglige organisationer samt interesseorganisationer. Gennem dialogen på disse møder har vi som forening ganske stor gennemslagskraft. Der bliver lyttet til os, vi bliver opfattet som en seriøs samarbejdspartner. Tak til alle vores samarbejdsparter for et godt samarbejde.

Bestyrelsen har endvidere inviteret regionsformændene til at deltage i bestyrelsesmøder og her drøftede vi blandt andet årsmødet. 2 repræsentanter fra regionsbestyrelserne har herefter medvirket til planlægningen af årsmødets indhold, herunder det forløb vi har været igennem her til eftermiddag, hvor vi har lagt kimen til foreningens fortsatte arbejde med en læringsstrategi.

I møderækken for det kommende år har vi afsat to møder i februar og i august, til at regionsformændene kan deltage i bestyrelsesmødet. Vi fortsætter endvidere med to møder i januar og september hvor alle regionsbestyrelserne inviteres til at mødes med bestyrelsen mhp relevant information og dialog. Endelig mødes bestyrelse, regionsbestyrelser og alle netværk til fællesmøde i maj måned. Gennem denne mødevirksomhed vil vi søge at involvere så mange som muligt i foreningens arbejde og håber på samme måde, at regionsbestyrelsernes arbejde når ud til jer alle rundt omkring i landet.

I vores kommunikation til pressen er vores strategi at balancere mellem på den ene side at blive opfattet som en sagligt funderet forening, og så på den anden side få markeret væsentlige synspunkter i offentligheden, når vi vurderer, at der er brug for vores stemme, for at holde debatten på et sagligt grundlag. Vi har i løbet af året udsendt 10 pressemeddelelser, skrevet en række debatindlæg og stillet op til interview i bla. Danske Kommuner og Altingets Netavis med dette formål.

I forbindelse med denne generalforsamling skal BKF skifte formand. Da jeg i år er fyldt 60, har jeg fundet det rigtigt, at foreningen nu gennemfører et formandsskifte. Vi har i bestyrelsen åbent drøftet formandsskiftet gennem det forløbne år. Det er således en bestyrelse, der bakker 100% op om Eik Møller som foreningens formand. Bestyrelsen er sikre på, at Eik både vil kunne bygge videre på det positive fundament BKF er funderet på og samtidig vil evne at forny foreningen.

Jeg har været utrolig glad for at have fået mulighed for at være jeres formand siden foråret 2011 og stiller mig til rådighed – såfremt jeg vælges – som menigt bestyrelsesmedlem i den næste periode mhp at videregive min viden og mine kontakter til den nye bestyrelse. Med en stor tak til jer alle, og en særlig tak til mine bestyrelseskolleger, overgiver jeg hermed min mundtlige beretning til generalforsamlingens debat.